

numismatisk rapport 149

Meddelelser fra Dansk Numismatisk Forening

Han vil ikke sættes i bås
Barry Lereng Wilmont

Marts 2021

Han vil ikke sættes i bås

En medaljør er en person, der varetager den kunstneriske udformning af mønter og medailler. Et eksempel herpå er maler og billedhugger Barry Lereng Wilmont, som står bag udgivelsen af flere end 30 medailler, hvoraf de fleste er støbt i cire perdue-teknik.

Nærmest ved et tilfælde fik jeg øje på en for mig totalt ukendt medaille, som jeg fandt både smuk og enkel. Det viste sig at være en medaille, som markerede 50-års jubilæet af Københavns Købby i 1984. Den vender vi tilbage til. Bag nævnte medaille står alsidige Barry Lereng Wilmont.

Et eksemplar af noget nær samtlige Wilmont-medailles opbevares på Nationalmuseet, og hovedparten af dem kan ses gengivet på numismatik.dk under Danske Medaljer, når man i søgefelt skriver navnet Barry Wilmont. Derved fremkommer en oversigt over hans medailleudgivelser.

Som et supplement

Nærværende skal ikke betragtes som en fyldestgørende oplysning af Barry Wilmonts medailleproduktion, men kan ses som et supplement til allerede kendte informationer.

Barry Wilmont er kunstner. Ikke bogholder. Det er derfor begrænset, hvad der fra skuffen kan hives frem af tekniske oplysninger om hans medailler, som her stort set udelukkende er hentet via Wilmonts hukommelse.

I hele sit virke som medaljør har han været stærkt inspireret af en af medaillekunstens største, hvis ikke den største: italienske Antonio Pisanello, som blev født i 1389 og døde i 1455. Han var både maler og medaillegravør, ligesom Barry Wilmont.

I hånden uden handske

Ifølge Numismatisk Leksikon fra 1996 af Peter Flensborg (1938-2011) var Pisanello det navn, han var mest kendt under, og at hans rette navn var Antonio Pisano. Antonio Pisanellos medailler var med et naturalistisk portræt på forsiden, og med vedkommendes personlighed og arbejdsfelt udtrykt på bagsiden. Medaillerne var støbte.

“Pisanellos medailler har en smuk, dybgrøn farve, som de fik i hans væksted. Jeg har oplevet flere af hans medailler, da jeg i 2015 blev inviteret til at besøge bymuseet i Firenze. Der fik jeg lov til at holde flere af mesterens medailler i hænderne. Og det endda uden handske, fortæller Barry Wilmont.

Af Jens Skovly

Barry Lereng Wilmont i sit hjem.
Foto: Torben Juul Hansen.

OM BRONZEMEDALJER OG CIRE PERDUE STØBNING.

— Efter først at være blevet skitset og »lagt op« i ler, voks eller plastalina, bliver kompositionen overført spejlvendt og som konturtegning på en gibsklods hvis hårdhed muliggør en skæringsteknik, der kan sammenlignes med den graverne benytter i stål og andre metaller. — Teknikken kræver stor indsigt og øvelse, og en fuld forståelse for medaljens eller relieffets dybde, antal planer og vinkler, og er en forudsætning for et vellykket resultat. - Efter mange skæringer og derfra lige så mange aftryk kan en endelig godtaget voksmedalje blive støbt fra gibsklodsens og blive påsat støbekanaler og tragt. Vokskonstruktionen - (medalje, kanaler og tragt) indstøbes i en formmasse bestående af gips og charlotte - og denne placeres, efter størkning i en ovn med støbetragten nedad, så voksen kan løbe fra ved den følgende temperaturstigning, som langsomt skal nå 550°C . - Efter en udbrænding på 24 timer slukkes ovnen, som nu skal afkøles til ca. 40°C , hvilket giver formen den bedst egnede temperatur indvendig i støbeøjeblikket, og som skal være tilstede umiddelbart efter udtagelsen fra ovnen. - Bronzen er gjort klar i en smeltedigel og bringes fra smeltepunktet 960°C op til 1150°C — for at være så letflydende som muligt, uden at komme i kog, da støbeemnet (medaljen) ellers vil få en porøs overflade.

Bronzen hældes forsigtig i formen gennem støbetragten og udfylder nu det hulrum den bortbrændte voksmedalje har efterladt for derved at blive en nøje kopi af denne. Efter een times afkøling slæses formen itu og bronzemedaljen kan renses for dødbrændt gips og charlotte. — Støbekanaler og tragt saves væk og medaljen er klar til ciselering og patinering. — En nystøbt medalje vil altid bære grader og støbekugler, som kræver en grundig ciselering. - Patineringen kan ske ved anvendelse af kobbernitrat (grøn farve) eller ved jernklorid (brun farve) - under opvarmning af medaljen. - En efterbehandling med forskellige voksarter vil forstærke patineringen og give den glød. — Bronzen har været kendt i mere end 5000 år og menes at være opstået i det Babyloniske rige år 3000 f. Kr. — Herfra har såvel legeringen som cire perdue processen bredt sig til den arabiske verden og til Europa, hvor metoden nåede sit kunstneriske højdepunkt i den italienske ung-renaissance omkring år 1400. De afrikanske kulturer og især Benin-folket (Biafra) synes at have udviklet deres egen cire perdue teknik - helt uden babylonisk-arabisk påvirkning.

— Bronze er en legering og består af 85 % kobber - 9 % tin - 4 % zink og 2 % bly en opskrift man har kendt i årtusinder og stadig bruger i den moderne kunst, fordi netop denne sammensætning har de bedste egenskaber.

BARRY LERENG WILMONT

Cire perdue-teknik

Barry Wilmonts seneste medaille-udgivelse, som angiveligt bliver hans sidste officielle, er Dan Turéll Selskabets Medalje. Den blev første gang uddelt i 2012. Medaillens udformning viser tydelige træk fra flere af Pisanellos værker.

Medaljen, der er i bronze, er som flere af Barry Wilmonts udgivelser støbt cire perdue. Herover ses kunstnerens egen beskrivelse heraf.

Barry Wilmonts beskrivelse af cire perdue støbetechnikken.

Indsamlede sølv til Turéll-medailen

“I 2016, hvor Dan Turéll kunne være fyldt 70 år, blev medailen fremstillet i sølv i finhed 0.925. Sølvet kom fra

indleveringer fra en række borgere i Vangede.

Medaillens vægt er 365 gram, diameteren er 86 mm og tykkelsen er 8 mm. Modtageren var den amerikanske forfatter Thomas E. Kennedy, der har oversat Dan Turélls manuskripter til amerikansk.

Dan Turélls Mindelegat blev stiftet i 1994 til minde om forfatteren, som gjorde byen Vangede kendt ud over sognegrænsen. Han levede 1946-93. I 2012 ændredes kulturprisens titel til Dan Turéll Selskabs Medalje, og samtidig så Barry Wilmonts første Turéll-medaille dagens lys. Kulturprisen og derved Wilmont-medailen er uddelt ni gange, senest i 2020.

Samarbejde med Turéll og Ludvigsen

Stærkt involveret i selskabet bag hædringen og mindet om forfatteren Dan Turéll var Jacob Ludvigsen (1947-2017). Både Turéll og Jacob Ludvigsen har gennem adskillige år arbejdet tæt sammen med Barry Wilmont på forskellige kunstneriske fronter.

Jacob Ludvigsen, der ernærede sig som journalist, redaktør, fotograf, debattør, reklamemand med mere, var primus motor for udgivelsen af medailen. Jacob Ludvigsen var også stærk tilhænger af og forkæmper for, at Bornholm, hvor han boede i størstedelen af sit liv, skulle løsrives fra det øvrige Danmark.

Han var også udgiver af Bornholmerspillet, hvortil de af mange seddelsamlere tilhørende lege-pengesesdler i forskellige værdier hørte. Spillet nåede blot at være i handelen et døgn, inden oplaget blev beslaglagt, idet den bornholmske ordensmagt mente, at pengesesdlerne lignede alt for meget de pengesesdler, som på mere legal vis blev benyttet i det øvrige land. Bag de fem forskellige værdier stod ukendte Bornholms Nationalbank, og møntfoden var dalere.

Dan Turéll Samlingen har hjemsted på Gentofte Bibliotek.

Havde spiritusbevilling

I øvrigt lagde Dan Turéll i mange år navn til en cafe, der havde adresse på Store Regnegade i hovedstaden. Der stod fem kunstnere og et restauratørpar bag Cafe Dan Turéll.

På et tidspunkt havde Barry Wilmont spiritusbevillingen til stedet, hvilket han overraskende blev klar over, da han

Cire perdue-teknikken er en omstændelig proces. Barry Wilmont udarbejder indledningsvis sine medailler i andre metaller end det tiltænkte. Her Dan Turéll-medailen i messing.

Foto: Torben Juul Hansen.

Gipsklodsens, som Barry Wilmont med tændstikker i 2011 graverede Dan Turéll-medailens revers i negativ. "Jeg benyttede metoden, som jeg er sikker på Antonio Pisanelle måtte have benyttet. Jeg blev i øvrigt for år tilbage opfordret til at skrive en PHD-afhandling om Pisanelles formodede medaille-teknik. Kunstakademiet ville gerne stille faciliteter hertil til min rådighed. Jeg påtog mig ikke opgaven, da jeg ikke var og er akademiker, men håndværker, hvor det er fingrene, der "taler", og øjnene, der afgør resultatet", siger Barry Wilmont.

Udkastet til Barry Wilmonts allerførste medaille, "Gladsaxe Kommune" er nu overdraget Mønt- og Medaillesamlingen på Nationalmuseet.

Foto: Preben Nielsen.

for nogle år siden overdrog store dele af sine private papirer, breve og dokumenter til Håndskriftsamlingen på Det Kongelige Bibliotek.

Ikke alt, hvad livsnyderen Barry Wilmont kunstnerisk har kastet sig ud i er lykket. Det fortæller han selv. Et eksempel herpå var udkastet til en medaille, som Prins Henrik (1934-2018) i midten af 1980'erne ønskede udarbejdet. Medaillen skulle være med monogram og et portræt af prinsen. Til skuffelse for Barry Wilmont blev udkastet til medaillen forkastet. "Det var på grund af tidsnød og tekniske spørgsmål i fremstillingen.

En misforstået version

Da Barry Wilmont fattede interesse for medailler, greb han emnet fornuftigt an ved at låne en bog herom.

"Jeg ville finde ud af, hvordan mesteren Antonio Pisanello teknisk formåede at udføre sine smukke medailler. Det tog mig fire år på Kunstakademiet at finde svar på, fortæller Barry Wilmont.

Hans første, spæde forsøg som medaljør kom i midten af 1960'erne. "Jeg gik på Kunstakademiet de år, og det var her, at Gladsaxe Kommune havde udskrevet en konkurrence, hvortil jeg modellerede en medaille. Det blev en misforstået en af slagsen! Det var herefter, jeg alvorligt besluttede mig for at studere og finde Pisanellos helt særlige medailleteknik, som jeg fandt frem til i eftersommeren 1967, og siden har benyttet i mine egne medaillefremstillinger.

"Egentlig var Gladsaxe-medaillen havnet i min glemmebog og allerbagest i skuffen, men nu er den kommet frem i lyset. Den er støbt i bronze, og har med alle sine tekniske fejl en diameter på 10,5 centimeter, fortæller Barry Wilmont, som i maj 2019 overdrog medaillen til Den Kongelige Mønt- og Medaillesamling.

Et eksemplar af Barry Wilmonts Herbert Williams-medaille fra 1966 opbevares på Den Kongelige Mønt- og Medaillesamling på Nationalmuseet. Medaillen er støbt i bronze i 1967 på Kunstakademiet i København, og dens diameter er 75 mm. På medaillens revers ses en diende Vietnam-bjergged. Foto: Rasmus H. Nielsen.

Tændstikker i brug

“I 1966 udførte jeg med stikler i jern én medaille. Den har en diameter på cirka 50 mm, skåret i messing og med Søren Kierkegaards portræt. Medaillen gav jeg til min ven, nu afdøde dr. Arne Graff-Ellekilde i Gladsaxe. Jeg har forsøgt at finde frem til medaillen via en nær slægtning til Graff-Ellekilde, men denne vidste desværre ikke, hvor medaillen befinder sig. Måske hos en samler?”

“Jeg husker medaillen som en smuk og et vel udført portrætarbejde. Ved mine efterfølgende medaillearbejder benyttede jeg i øvrigt afbrændte tændstikker som stikler, når jeg skar i de fugtige gipsklodser, fortæller Barry Lereng Wilmont.

Medaille af kollega

Barry Wilmont udgav i 1966 på Det Kgl. Danske Kunstakademi, Billedhuggerskolen, en støbt medaille med portræt af den amerikanske billedhugger Herbert Williams fra New York. Medaillen er i bronze og har en diameter på 75 mm.

“Herbert Williams kom i 1967 og studerede hos professor Mogens Bøggild ved Det Kgl. Danske Kunstakademi, hvor jeg lærte ham at kende. Han rejste tilbage til USA omkring 1970. Hans datter besøgte København i 2017, hvor hun og hendes familie fik lejlighed til at se medaillen på Den Kongelige Mønt- og Medaillesamling. Det lod sig gøre med hjælp fra samlingens enhedssekretær Else Rasmussen, fortæller Barry Wilmont.

“Herbert Williams-medailleens revers er smykket med en diende Vietnam-bjergged, som symboliserer hans fangenskab under krigen i Vietnam, hvor han i måneder udelukkende levede af mælk fra en bjergged. Det gjorde han til sin frigivelse i 1965, hvor han blev sendt retur til USA, fortæller Barry Wilmont.

Her ses Barry Lereng Wilmonts gravureværktøj, stikler, som han benyttede i sine første medaillearbejder indtil 1967.

Et syvende eksemplar af Canada-medaillen med landets første premierminister, Sir John A. Macdonald (1815-91) på avers og med landets første nationalforsamling i Ottawa 1867 på medaillens revers blev støbt i 2020. Det nystøbte eksemplar er overdraget Den Kgl. Mønt- og Medaillesamling på Nationalmuseet.

Foto: Torben Juul Hansen.

Nystøbning af medaille

1967 var også året, hvor Barry Wilmont som studerende på billedhuggerskolen efter bestilling cire perdue-støbte en medaille til ære for Canadas første premierminister fra 1867, Sir John Macdonald (1815-91). På dens revers ses et bredt udsnit af regeringsforsamlingen.

“Medaillen blev bestilt i seks eksemplarer i anledning af Dansk-Canadisk Selskabs fejring af 100-året for det canadiske statssamfunds fødsel, og det var Jennifer M. Arcand og hendes mand, ambassadør og stabschef Theodor Jean Arcand (1934-2005), som kontaktede mig om opgaven. Ægteparret følte sig i øvrigt tæt knyttet til Danmark, og de boede i en årrække i Charlottenlund. Et eksemplar af medaillen blev i 2005 doneret The National Archives of Canada i Ottawa, Ont. i Canada.

De øvrige Sir John Macdonald-medailles blev i 1967 tildelt Lester B. Pearson (1897-1972), der var Prime Minister 1963-1968. Denne medalje er senere doneret The Governor General Medal Collection i Rideau Hall, Ottawa, Ont. i Canada.

De øvrige fem modtagere var Pierre Elliott Trudeau (1897-2000), der var Prime Minister 1968-79 og igen 1980-1984, Urban Hansen (1908-1986), der var overborgmester i København 1962-1976, Jens Otto Krag (1914-1978), der var statsminister i Danmark 1962-1968 og Barry Lereng Wilmont (1936-), maler, grafiker, billedhugger og bogudgiver.

“De oprindelige seks medailles blev støbt i bronze. Medaillen blev af professor Mogens Bøggild premieret på Charlottenborgs elevudstilling samme år, fortæller Barry Wilmont.

“Jeg blev i 1978 inviteret til Rideau Hall (regeringsbygningen, red.bem.) i Ottawa, hvor diplomat og gene-

Barry Wilmont udførte i 1967 en medaille med portræt af Canadas daværende premierminister Lester B. Pearson (1897-1972, red.). Jeg husker ikke medaillens revers. Medaillen forefindes på National Archives of Canada i hovedstaden Ottawa, Ontario, Canada, oplyser Barry Wilmont.

Lester B. Pearson var Canadas premierminister 1963-68.

Foto: Barry Wilmont.

I 1976 kom medaillen med Barry Lereng Wilmonts selvportræt og en bæver ved en flodbred på bagsiden. Medaillen er cire perdue støbt i blot et eksemplar, som befinder sig på Den Kgl. Mønt- og Medaillesamling på Nationalmuseet.

ralguvernør Jules Legér (1913-80) bad mig fortælle om netop Macdonald-medaillen, der lå i Rideau Halls medaillesamling.

Et yderligere eksemplar

I slutningen af 2019 dukkede støbeformen i gips til medaillen frem fra gemmerne hos Barry Wilmont, som stillede den og et aftryk i voks af medaillen gratis til rådighed for fremstilling af yderligere et eksemplar, det syvende. Det resulterede i en cire perdue-støbning af yderligere en Macdonald-medalje, som blev foretaget af Broncestøberiet Peter Jensen ApS. i Roskilde på foranledning af to privatpersoner.

2020-eksemplaret er støbt i bronze med en diameter på 85 mm, en gennemsnitstykkelse på 5 mm og en vægt på 335 gram. Medaillen er patineret med kobbernitrat. Eksemplaret blev i efteråret 2020 overdraget Den kgl. Mønt- og Medaillesamling.

Selvportræt

I 1976 udgav Barry Wilmont en medaille med et selvportræt på forsiden og en bæver ved en flodbred på bagsiden. Bæveren er Canadas, kunstnerens fødeland, nationaldyr, og Barry Wilmont har boet ved God's Lake Narrows i det nordlige Manitoba ved Hudson Bugten.

“Denne medaille er cire perdue-støbt i bronze i et eksemplar. Den har en diameter på 85 mm. Dens revers, husker jeg, udførte jeg efter skitser af en bæver, der en tidlig morgen kom og underholdt mig, da jeg sad ved bredden til God's River der, hvor den løber med sine 240 miles nordøst på til York Factory og ud i Hudson Bugten.

Eghjort-medaillen fra 1968 har en særlig plads hos Barry Wilmont. Den har en diameter på 70 mm.

Foto: Torben Juul Hansen.

Den smukkeste

“Eghjort-medaillen er nok den smukkeste, jeg har lavet, og den har derfor en særlig plads i min erindring. Vi skal for en kort stund tilbage til sommeren 1968 i Billedhuggerskolens have, den tidligere Botanisk Have, der var så smuk og nærmest uendelig, at jeg aldrig vil glemme den. Vi, min hustru og vores datter var kommet tilbage fra et sommerophold på Djursland, hvor jeg en tidlig morgen på kysten nord-øst for Gjerrild pludselig så en eghjort. Den kom flyvende og satte sig ved foden af et væltet træ. Jeg glemmer aldrig dette vidunderlige syn og mødet med den sjældne og imponerende store bille. Jeg følte, husker jeg, at jeg vågnede for at træde ind i en ny og eventyrlig verden.

Et slag for naturen

“For at gøre denne oplevelse fuldstændt den sommer, gik jeg en formiddag ad Silkegade her i København og ser ved et tilfælde ned i en kælderhals nær Lynges Antikvariat, at der sidder en døende eghjort på trappen. Den var udmattet, og jeg tog den forsigtigt op og bragte den til Kongens Have. Der satte jeg den ved springvandet og en blomsterbusk i håb om, at den ville overleve og flyve retur til Djursland, fortæller Barry Wilmont.

“Jeg udførte den cire perdue-støbte bronzemedaille med to eghjort-biller i 1968. Det skete på et bronze-støbekursus på Kunstakademiets Billedhuggerskole. Medaillen har en diameter på 70 mm. Langs medaillens kant under de to eghjort står OPVS BARRI PICTORIS (Dette er kunstneren Barrys værk, red.), mens der over billerne står MCMLXVIII (1968, red.).

“Denne latinske skrift er taget efter Antonio Pisanellos måde at sætte sin signatur på sine medallier.

Og her oplægger til Jens August Schade-medaljen fra 1978 støbt i bly.

Foto: Torben Juul Hansen

Medaillen blev præmieret på Kunstakademiets elevudstilling i 1968, og den forefindes i blot et eksemplar, som befinder sig hos kunstneren bag medaillen.

Et ekstra eksemplar

En opfordring til Barry Wilmont om at deponere eghjort-medajllen på Den Kongelige Mønt- og Medaillesamling blev overvejet. Løsningen blev, at kunstneren gav tilladelse til, at der blev støbt en ekstra medaille, der blev fremstillet på initiativ af og betalt af medlemmer af Dansk Numismatisk Forening, primært fra foreningens medaillefraktion.

Medaillen blev udført hos ædelmetalstøber Anna Bryde Platon, Platon Støb på Vesterbrogade i København. Den er støbt i bronze med en vægt på 114,56 gram, en diameter på 65 mm og en godstykkelsen på 3-4 mm. Reversen bærer med blokbogstaver teksten Barry Lereng Wilmont Det Kgl. Academi Kbh 1968, og på aversen ses to eghjortebiller samt teksten OPVS BARRI PICTORIS samt MCMLXVIII.

Medaillen blev overdraget Den Kongelige Mønt- og Medaillesamling i foråret 2019 som gave.

Stor bestilling

“Om Jens August Schade-medajllen fra 1978 kan jeg fortælle, at jeg efter aftale mødtes med forfatteren og digteren på Restaurant Á Porta på Kgs. Nytorv i København. Vi spiste en let frokost og delte to flasker rødvin af bedste drue og årgang, og hvor jeg, da kaffen med cognac blev serveret, hev skitseblokken frem og gik løs på opgaven med at tegne et brugbart portræt til medajllen. Det blev en svær opgave, idet hans søn, Virtus Schade (1935-95, red.), og Jens August Schade (1903-78, red.) skulle godkende såvel skitse som medaille.

Bestilte elleve eksemplarer

“Jeg husker, at nu afdøde Peter Flensborg skrev en artikel i dagsbladet Politiken om medaillen, og om eftermiddagen, hvor artiklen var i avisen, ringede en kvinde fra Randers og bestilte medaillen i elleve eksemplarer. Jeg spurgte hende om årsagen til det store antal, da stykprisen var 350 kroner?

“Det skal jeg sige dig. Jeg var hans muse engang i mine unge år. Det takker jeg ham for. I dag har jeg børn og børnebørn, og de skal hver have et eksemplar af medaillen, der hylder Jens August Schade, Den lyse Digter, fortalte hun.

Medaille i blikæske

“Og medaillen fra Kødbyen i København?

På medaillens forside ses en tyr, og på dens bagside ses teksten Københavns Kødbi 1934-84 samt Københavns byvåben. Jubilæums-medaillen blev uddelt i de nummerede blikæsker fra kødbyen, der i perioden 1930-55 blev benyttet til indsamling af kødprøver fra indleverede grise til Københavns Flæskehal. Kødprøverne skulle tjekkes for trikiner, der er larver fra rundorme, som udvikles i tarmkanalen hos pattedyr. Bag medaillen står alsidige Barry Lereng Wilmont.

“Medaillen fra Kødbyen er ikke støbt, men standset (præget, red.) ud. Jeg kan huske, at jeg fik overdraget opgaven efter et værksted, som lå syd for København. Jeg husker ikke navnet på værkstedet, som måtte droppe fremstillingen. Den Kgl. Mønt var også blevet forespurgt om at løse opgaven, men de ville af tidsnød ikke påtage sig opgaven, fortæller Barry Wilmont.

Medlem af DNF, Flemming Gaston Brabo har her i Numismatisk Rapport nummer 71 skrevet om medaillen fra

Københavns Kødbi udgav ved 50-års jubilæet i 1984 en medaille, som var lagt i en trikinkontrol-æske. "Den er fremstillet i 1.250 eksemplarer. Medaillen er ikke i sølv, men i, så vidt jeg husker, forsolvet messing", oplyser Barry Wilmont.

Foto: Preben Nielsen & TJH

Kødbyen. Ifølge samme blev medaillen, der vejer 26 gram og har en diameter på 35 mm, fremstillet af Bent Jensen på Meka, som i øvrigt til netop Flemming Gaston Brabo har fortalt, at medaillen om end i meget få eksemplarer også er blevet præget i sølv.

En H. C. Andersen-medaille er det også blevet til

“Den er udført i blot et eksemplar i voks med en diameter på 75 mm. Den har en smuk grøn patinerings, som fremkom efter mine mange forsøg på Kunstakademiets Billedbuggerafdeling i årene 1967-70 i forbindelse med min undersøgelse af Pisanellos medailleteknik og patineringer, fortæller Barry Wilmont.

Denne medaille beror i dag på Nationalmuseets Mønt- og Medaillesamling.

Kilder: Barry Wilmont og diverse møntsamlerblade.

Tak til Else Rasmussen, Mønt- og Medaillesamlingen for venlig assistance.

Numismatikeren og æresmedlem i DNF, Peter Flensburg (1938-2011) hædrede i 1981 sin hustru, Tove Flensburg med denne medaille i anledning af hendes runde fødselsdag. Barry Wilmont udførte medaillen.

Foto: Michael Ibsen

I 1979 udførte Barry Lereng Wilmont 25 cire-perdue bronzestøbte medailler med polarforskeren Knud Rasmussens kontrafej. På medaillens revers ses en mytologisk fortælling om kampen mellem en mand og en fugl. Medaillen har en diameter på 88 mm.

Barry Wilmont hædrede i 1978 opdagelsesrejsende Jens Munk (1579-1628) med en medalje, som kunstneren mener hører til blandt hans bedst udførte.

Niels Juel-medailen, som blev lanceret i 1977, er i følge Barry Wilmont fremstillet i færre end 30 eksemplarer.

Foto: Preben Nielsen.

Digterpræsten Kaj Munk er også på en medalje fra Barry Lereng Wilmont. Medaillen er fremstillet i tre forskellige metaller, guld, sølv og bronze, og udgivet af firmaet Sporrøng. Barry Wilmont donerede i 2000 den første prøvemeditaille, der er i bly, til Frihedsmuseet i Churchillparken i København.

Foto: Torben Juul Hansen.

Barry Lereng Wilmont

Barry Wilmonts er født i januar 1936 i East St. Paul, der på daværende tidspunkt var en lille forstad ved Winnipeg i den canadiske provins Manitoba. Hans forfædre på mødrenes side emigrerede fra Jylland ved forrige århundredeskifte, hvor nogle rejste til Canada, og andre til Kina, USA og Australien. Han og moderen, der var canadisk statsborger og talte flydende dansk, blev ved anden verdenskrigs udbrud i 1939 via London og Norge sendt til Danmark, hvor Barry, som ikke på daværende tidspunkt talte dansk, boede hos slægtninge på Djursland og Risskov.

Han var, husker han, om formiddagen den 31. oktober 1944 på et besøg i Høgh Guldbergs Gade i Århus, hvor han på nært hold oplevede, at Royal Air Force bombede Århus Universitet.

Han fik i 1993 oplyst, at hans mor samt en navngiven person fra Røde Kors havde siddet i en bil på Ringvejen i Aarhus, ventende på at skulle møde pastor Harald Sandbæk (1904-86) for at køre denne væk. Pastor Sandbæk, der var en kendt frihedskæmper, sad fængslet i en af Aarhus Universitets bygninger.

Barry Wilmont donerede i 1993 moderens falske pas, navneattester, breve, en stor samling fotos og andet materiale fra boet til Kvindemuseet i Aarhus.

Barry Wilmont boede i kortere og længere perioder i Danmark. I 1962 rejste han til Montréal, Quebec i Canada. I efteråret 1965, og af private årsager, bosatte han sig med familien i Danmark, idet han ville "ændre tilværelsen radikalt".

Barry Wilmont er gift med Lis Wilmont, og parret har en datter, der er cand.jur., og to sønner, hvoraf den ældste i 2019 modtog en Bodil for sin dokumentar om en 10-årig drengs liv i Ukraine. Den yngste søn er uddannet modedesigner fra St. Martin og Royal College i London. Sidstnævnte har modtaget flere internationale modepriser. Dertil har de børnebørn.

Barry Wilmont fortæller, at han har levet et eventyrligt liv med lange ophold og rejser til Artic Canada, USA, Central Australien og Kina. I 1989 besøgte han The Northwest Territories i Arctic Canada tilknyttet Nanook Patruljen med base i Fort

Af Jens Skovly

Barry Lereng Wilmont, der fandt fodfæste i Danmark fra midten af 1960'erne, blev dansk statsborger i 1971. Her er han fotograferet i juli 2012.
Foto: Simon Lereng Wilmont.

MacPherson med ekspeditioner i områderne fra MacKenzie, Peel-floderne og til Yukon.

Han kan med fuld ret benytte titler som maler, billedhugger, forfatter, radioreporter og bogudgiver.

Kort efter sin tilbagevenden til Danmark i midten af 1960'erne kom han ved et tilfælde i kontakt med flere førende professorer på Det Kgl. Danske Kunstakademi, hvor han i 1966-70 gik på billedhuggerskolen hos professor Mogens Bøggild og på Mur & Rum i 1970-73 hos professor Dan Sterup Hansen.

Entreen til Det Kgl. Danske Kunstakademi kom i stand takket være den daværende kustode, portier, på Hotel D'Angleterre på Kgs. Nytorv. Det var i 1966, hvor Barry Wilmont efter sin ankomst til Danmark en sen formiddag i efteråret vandrede en tur ned ad Strøget til Kgs. Nytorv. Da det blev regnvej, søgte han ly for regnen, og faldt i snak med nævnte portiere. – *Hvor ligger egentlig kunstakademiet*, spurgte Barry Wilmont. Han fik anvist de rødbrune bygninger, som er nabo til Det Kongelige Teater. Barry Wilmont gjorde sin entre i bygningen, og få måneder senere begyndte han på akademiets billedhuggerskole.

Fire gange i streg med 1967 som det første er Barry Wilmont tildelt Kunstakademiets Ærespræmie på dets elevudstillinger.

Efter tiden på Kunstakademiet underviste han i nogle år i kobberstiksgravure på Akademiets Grafiske Skole. Han er medlem af Akademiraadets Malersektion og af Eventyrernes Klub.

Her, i pavillon ni på Kronprinsessegade 9 i København, havde Barry Wilmont atelier fra 1971 til 2013.

Skitsen til den ciserede kobbermedaille med vildsvine- og hjortemotiv ses her sammen med Barry Wilmonts originaltegning. Medaillen, der er i kobber, blev udført i 1978. Fotoer: Torben Juul Hansen.

Han har videregivet sin viden om kunst og teknikker i en lang række fag- og tidsskrifter, og han har udstillet sine grafiske arbejder, gouacher og håndsatte bogværker i adskillige lande. Han er repræsenteret på flere danske museers grafiske samlinger eksempelvis kobberstiksamlingen på Statens Museum for Kunst, Museum Jorn i Silkeborg, Louisiana samt Trapholt. Dertil på museer i Frankrig, Skotland, Belgien og Canada.

I en årrække havde Barry Wilmont værksted og atelier i en af de pavilloner, som ligger inden for Rosenborg Slots indhegning på Københavns Kronprinsessegade nummer 9. Det blev til 42 år på stedet, og det kan vel betegnes som noget af en bedrift, at det lykkedes Barry Wilmont at bevare nogenlunde samme størrelse husleje gennem alle årene for de 16 kvadratmeter. Det på trods af flere attentatforsøg på en huslejestigning.

Barry Wilmont har stået for flere udsmykningsopgaver, herunder det 15 × 3 meter polykrome relief, *Vildsvinejagten*, udført 1999-2000 til Panum Institutet, og *Bassin i hvidt og blåt* i Klostergårdens passage, begge i København.

Han har gennem årene modtaget legater fra August Sinus Fonden, Brandt Brandtved Fonden, Henry Heerups Hæderslegat, Forfatterforeningens Rejselegat, Konsul George Jorck & Hustru Emma Jorcks Legat, Professor, billedhuggeren Gotfred Eickhoff og Hustru, maleren Gerda Eickhoffs Fond samt Frihedskæmperen Mogens Poulsens Mindelegat. I 2017 modtog Barry Wilmont Forening for Boghaandværks hæderspris for sine bogudgivelser.

Barry Wilmont blev i januar 1990 optaget i Eventyrernes Klub.

Kilder: Barry Wilmont og diverse søgemaskiner.

Barry Wilmont har i sit arbejdsliv også haft "arbejdshjemmeplads". Her hans arbejdsbord i privaten i København, da han påbegyndte Dan Turéll-medajllen med skæringer og voksstøbninger i og fra en våd gipsklods.

